

Het gezin van Robert van Gulik

Na de vorige nieuwsbrief kwamen er enkele reacties die om meer informatie vroegen over de gezinsfoto en de kinderen van Robert van Gulik. RechterTie.nl voldoet daar graag aan, om te beginnen middels een aanvullend fragment uit het artikel "Minstens drie ikken".

Achter de bank staan Willem (links) en Pieter (rechts). Op de bank zitten Pauline en Thomas.

Over de namen:

Dr. van Guliks echtgenote - hij huwde haar in volle oorlogstijd, in 1943, in Tsjoengking - is geboortig uit Peking. Haar meisjesnaam is Shui Shih-fang (水世芳). In het Chinees komt de familienaam 't eerst en daarna de bloemrijke doopnaam. Shih-fang betekent: de welriekendheid der wereld. Grinnik daar niet om. Veel "gewone" Nederlandse voornamen blijken, als men zich in hun strikte betekenis verdiept, ook heel bloemrijk.

Nu zijn er vier Van Guliks die zich erfgenaam van Nederlandse en van Chinese cultuur kunnen weten: Willem, in 1944 in Tsjoengking geboren, Peter, geboren in 1946, Paulien (1951) en Thomas (1952). Hun namen zijn zo gekozen, dat ze makkelijk in twee lettergrepen uiteenvallen, zodat ze voor een Chinese tong geen moeilijkheden opleveren.

NB. Tsjoengking (重庆) wordt ook wel geschreven als Chungking of Chong-Qing.

De volgende fragmenten komen uit de biografie "Een man van drie levens" van Barkman & V.d. Hoeven (pagina 127, 161, 203 en 210).

Willem Robert (1944)

Op 30 september 1944 werd Willem Robert geboren. De dag tevoren was er luchtalarm geweest en hadden Robert en Shih-fang enige tijd in de regerings-schuilkamer moeten doorbrengen. 'Drie dagen na de bevalling', herinnert Shih-fang zich, 'was er weer luchtalarm en moesten alle patiënten naar

de vochtige, primitieve schuilkamer van het ziekenhuis. Het was een geweldig gedrang en je moest over smalle planken lopen om er te komen. Ik vond het heel griezelig en klemde Wimpie stevig tegen mij aan. In die deels onder water gelopen schuilkamer bevonden zich hele horden reusachtige, hongerige ratten, en ik was doodsbenuwd dat ze mijn baby zouden aanvallen.'

Pieter Anton (1946)

'Buitenlandse zaken benoemde mij tot hoofd van de afdeling Verre Oosten, en we huurden een kleine flat in Den Haag die half verwoest was door een bom. Ik spijkerde de gebroken ramen dicht met karton, verfde de muren en vloeren, en maakte het huis daardoor min of meer bewoonbaar, wat wel nodig was want S.F. verwachtte toen ons tweede kind. Pieter Anton werd geboren op 10 december 1946, en Shih-fang zond een juichend telegram naar China: twee zoons kort na elkaar geboren, dat maakte een diepe indruk op de Chinese familie! Vader, die veel van mijn vrouw was gaan houden, was ook heel erg blij, en we brachten vele gelukkige weekeinden in 'Sevenen' door, ...'

Pauline Frances (1951)

De Van Guliks genoten vooral van de paar dagen die zij in Penang doorbrachten, 'een prachtig eiland, een paradijselijk plekje, waar China en Zuidoost-Azië op harmonieuze wijze zijn samengesmolten'. Robert schrijft dat zij daar op een heel warme dag een tocht maakten naar de beroemde boeddhistische tempel van de 'Uiterste Vreugde', Chi-lo-sze (in het Maleis Ayer Itamtempel geheten). Zij klommen de vele treden naar boven, Shih-fang met de zoontjes Willem en Pieter, en hijzelf met Pauline op zijn schouders.

Thomas Mathijs (1952)

'Op 5 december 1952 werd ons vierde kind geboren, dat we Thomas Mathijs noemden — twee oude namen in onze familie. Het was een stevige jongen van 8½ pond, maar die het eerste jaar 's nachts veel huilde. Ik droeg hem rond in het huis, maar hij hield pas op met huilen wanneer ik hem naar mijn bibliotheek bracht; daar aaide hij dan de boeken met zijn handen en lachte hij vrolijk. Shih-fang zag hierin een gunstig omen: Thomas zou te zijner tijd een geleerde worden [hij werd chirurg]. In China wordt wel aan een baby een dienblad voorgehouden met daarop een schrijfpenseel, een miniatuur zwaard en een stuk zilver. Welk van deze voorwerpen hij het eerst aanraakt, geeft aan wat zijn toekomst zal zijn: geleerde-ambtenaar, militair of koopman.'

Rechter Tie en het geheim van de wierrookklok

31. 'U wilde zo graag afscheid nemen, meneer Hwa Min,' zegt Rechter Tie tot de oudste reder, 'maar ik heb ook u nog het een en ander te vragen. Als ik me niet vergis was u op de hoogte van de verhouding tussen Fung en mevrouw Ho. Is het niet waar dat ze u samen tweemaal een bezoek hebben gebracht, om uitstel van betaling te vragen voor haar vader, die bij u in de schulden zat?' De reder buigt het hoofd. 'Het is waar, Edelachtbare,' zegt hij. 'De vader van mevrouw Ho had grote bedragen van mij geleend en de termijn om terug te betalen was allang overschreden. Ik moet toegeven dat ik ongeduldig werd en dreigde beslag te zullen leggen op de landerijen van mevrouw Ho's vader.' 'Geen wonder dat hij niet betalen kon,' zegt de Rechter kil. 'U berekende een volkomen ontoelaatbare woekerrente. Maar er is nog iets anders. U was bereid om uitstel te geven als mevrouw Ho wilde ingaan op de oneerbare voorstellen die u haar deed!' De oude reder wil zich verdedigen, maar krijgt niet de tijd om een woord te zeggen. Ho is woedend op hem afgevlagen. 'Laaghartige ellendeling, ik zal je krijgen,' brult hij, en begint Hwa met zijn vuisten te bewerken. Rechter Tie moet hem tegenhouden om een ongeluk te voorkomen.

32. 'Kalmeert u alstublieft, meneer Ho,' zegt Rechter Tie. 'Wist u dat uw schoonvader schulden had?' 'Ik wist er totaal niets van, Edelachtbare,' zegt Ho, die zich enigszins schaamt voor zijn heftige woedeuitbarsting. 'Ik zou zijn schulden ook niet hebben kunnen betalen. Zoals u weet leef ik als gepensioneerd ambtenaar van een bescheiden pensioen. Maar in elk geval had ik kunnen proberen een betrouwbaarder geldschieter voor mijn schoonvader te vinden.' Hij gaat weer zitten. Op dit moment komt er een dienaar binnen die de Rechter vertelt dat meneer Wang hem even spreken wil. Rechter Tie gaat naar de gang, waar de lijkschouwer op hem wacht. 'Hier hebt u mijn rapport, Edelachtbare,' zegt Wang. 'Het staat wel vast dat de klap achter het oor mevrouw Ho heeft verdoofd, ik heb geen verdere sporen van geweldpleging kunnen vinden. Over het tijdstip van overlijden heb ik niets naders ontdekt.' Rechter Tie komt zijn werkkamer weer binnen, maar blijft staan bij de deur. 'Zoudt u mij willen zeggen, meneer Ho,' vraagt hij, 'of Hwa Min ooit een bezoek heeft gebracht aan het prieel in uw tuin?' 'Nooit, Edelachtbare,' is het antwoord. 'Vanmiddag voor de vergadering heeft Hwa voor het eerst een bezoek gebracht aan mijn huis. Hij is niet in het prieel geweest.'